

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Troen hos de europæiske hellige

Ældste José A. Teixeira, Portugal

Præsident for Det Europæiske Område

Tro på Herren Jesus Kristus viser sig i vore valg, især når vi står over for prøvelser. Ved at holde fast i jernstangen høster de trofaste hellige i Europa de frugter, som Herren har lovet, og de bliver mere åndeligt og timeligt selvhjulpne.

Moldova

Serghei og Mariana fandt begge det gengivne evangelium, da de var 19. Efter Serghei havde afsluttet sin jurauddannelse, og Mariana havde været på mission, valgte familien Covali at slå sig ned i deres Moldova, hvor de fleste unge medlemmer allerede var emigreret til andre lande. De lever af hans løn, »så vores hjem kan være centreret om evangeliet – et sikkert sted, hvor en mor kan undervise i efterlevelse af evangeliet«.

»Det var svært med kun en forsørger, men Gud har, efter at have prøvet vores tro, velsignet os med nok fornødenheder til vore behov.«

»Mine kolleger ved, at jeg ikke arbejder om søndagen. I en alder af 28 ledte jeg det moldoviske kontor for et udenlandsk advokatfirma. Det var uventet, fordi

jeg var taget på mission lige efter min afsluttende juraeksamen. Jeg var bange for, at jeg i løbet af to år ville glemme det, jeg havde studeret, og at ingen ville ansætte mig. Men som 28-årig indså jeg, at Herren giver os tifold. Jeg var den yngste advokat i landet, som var leder for et udenlandsk advokatfirma. Nu i en alder af 30 føler jeg mig velsignet over at have denne stilling.«

Tjekkiet

Václav og Martina Šindýlkovi sluttede sig til Kirken, da de var nygifte, lige før socialismens fald. De oplevede prøvelser og velsigelser, da de opdrog fem børn i et land, hvor to børn er nok. Václav siger: »Evangeliet er det bedste, vi kan give vore børn.« I et samfund, hvor økonomisk overlevelse kræver to forældre, der arbejder, prioriterer vi evige forhold. Da tid med familien er prioriteret højt, arbejder jeg tæt på vores hjem, men til en lavere løn. Min hustru går derhjemme og skaber stærke familiebånd. Vi har altid haft nok, for vi betaler en ærlig tiende. Vores aktivitet i Kirken motiverer også børnene til at komme. Men den virkelige

**Ældste
José A. Teixeira**

nøgle til retscaffen fremgang er regelmæssige besøg i templet. Ånden rører os, så vi bliver mere venlige og kærlige mod hinanden.« Tre af deres børn har nu været på mission.

Island

18-årige Karolina Gudnason fra Island forbereder sig på at tage på mission. Hun veg uden om traditionen med at drikke på sin dimissionsdag ved at sige nej til alle de venlige tilbud. »Man har det ikke sjovt uden alkohol,« sagde de. »Selvom nogle ikke forstår mine grunde, fik jeg også mulighed for at bære mit vidnesbyrd for andre, der har lyttet.« Karolinas vidnesbyrd er, som præsident Monson har bekræftet, at »mod ikke kompromis« skaber muligheder for at missionere.

Italien

Bror Angelo Melone, der havde lymfekræft, havde en fast

tro, så han kunne forlade hospitalet og komme i kirke hver søndag, da han var under behandling.

Angelo blev helbredt gennem sin tro. Hans modige eksempel påvirkede en ung undersøger til at slutte sig til Kirken.

Senere fik bror Melone en tilskyndelse om, at han skulle forberede sin familie på et kommende jordskælv i L'Aquila. Den 6. april 2009 blev hans hjem, der lå nogle få kilometer fra epicenteret, ødelagt. Hans familie undslap med deres dokumenter og nogle basale fornødenheder. Aftenen før havde en anden bil parkeret på hans parkeringsplads, så han parkerede lidt længere væk. Den bil var fuldstændig ødelagt, hvorimod hans bil var uskadt. Han og tre andre fra hans familie forblev i sikkerhed i den, mens de ventede på redningsfolk fra Kirken.

Hans 7-årige datter tegnede et billede af deres ødelagte hjem ... »Familien Melones hus, ødelagt af jordskælv.« Han trøstede hende: »Familien Melones hjem er bygget på evangeliets klippe, og det vil aldrig blive ødelagt.« Hun fattede håb og smilede igen.

Det er blot nogle få af de mange vidnesbyrd blandt de trofaste hellige i Det Europæiske Område. Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at hvis vi forbliver trofaste, kan vi finde glæde, selv midt i livets udfordringer. ■

En slags missionæroplevelse

Ruth Røder, informationsmedarbejder, Gladsaxe 1. Menighed

Min svigerinde bor på et plejehjem for demente.

I december havde nogle søstre fra Hjælpeforeningen lovet at komme og synge for hende. Det skulle være kl. 16, hvor beboerne, der er syv på afdelingen, sad og slappede af.

Et dejligt kor

Jeg havde lovet at være der også, og personalet havde jo også hørt om besøget, så de var spændte. Efter lidt venten kom søstrene ind ad døren, ikke alene, *men med 4 missionærer, 2 søstre og 2 ældster!*

Jeg blev opfordret til at synge med, så vi var faktisk et helt lille kor på 8. Min svigerinde blev utrolig glad for at se nogle kendte ansigter, og personalet fra andre afdelinger kom nærmere for at lytte og se, hvad der skete. Vi sang flere julesange og både beboere og personale udtrykte glæde og begejstring over det lille besøg.

Positiv oplevelse

På afdelingen ved personalet, at vi er medlemmer af Kirken, og det er mit indtryk, at det var et meget positivt input. ■

S.O.S. – Sandwich Og Slægtsforskning

Ellen Bjerrum, Amager Gren

Amager Gren har man altid prøvet at styrke fællesskabet ved at arrangere gode aktiviteter – og helst hvor alle grenens medlemmer kan deltage.

Med grenens forholdsvis lille medlemstal er det vigtigt, at der ikke opstår en generationskløft, men at alle får chancen for »at høre til«.

Forhistorien

Om sommeren har der ofte

været fællesspisning i haven, og for nogle år siden begyndte man at holde det inden døre hver måned hele året – hvor alle medbragte mad til en fælles buffet. Det gik rigtig godt, men der kommer altid en tid med afmatning, og så må man finde nye veje.

En ny – og dog gammel – idé

På grensrådet talte man om, hvad der kunne gøres, og en

bror, hvis hjerte banker for slægtsforskning, foreslog simpelthen, at det skulle være den nye, faste aktivitet.

Det blev besluttet, at den skulle ligge fast på den tredje søndag i måneden – lige efter søndagens møderække – og så skulle der naturligvis(!) også være et tilbud om mad, så folk ikke behøvede at skynde sig hjem for at spise. Det skulle dog ikke være for kompliceret – så der blev valgt sandwiches. Og derefter var der ikke langt til navnet på aktiviteten: **S.O.S. – Sandwich og Slægtsforskning!**

Individuel instruktion

Grundtanken er, at man kan få individuel assistance til sin forskning – uanset, hvor behovet ligger. Det kan være hjælp til forståelse af alle aspekter af FamilySearch, inkl. indeksering. Det kan også være hjælp til

tydning af gamle kirkebøger, søgning i folketællinger eller teknisk forståelse af éns PC. Der er (næsten!) ingen begrænsninger for, hvilken slags hjælp der kan fås.

Begyndervanskeligheder

Til at begynde med var det ikke så nemt, for der var i grenen kun én slægtshistorisk konsulent, som er den selvskrevne lærer og instruktør på området. Dette er nu udvidet, så der er tre konsulenter, der tilbyder deres hjælp.

Ikke mange havde deres slægtsforskning på en bærbar PC, så det kunne give vanskelige situationer, hvor deltagerens problemer bare måtte forklares teoretisk – hvilket selvfølgelig er nærmest umuligt. Nu er der blevet anskaffet tre PC'ere til fælles afbenyttelse, og mange flere har fået deres egen, som de medbringer.

Der både spises og arbejdes flittigt ved S.O.S.

Udviklingen

Med stædighed og godt humør er det imidlertid lykkedes at udvikle og tilpasse **S.O.S!** Selve programmet, FamilySearch, har også gennemgået en udvikling og en forbedring, så det er virkelig en fornøjelse at arbejde med det nu.

På Ama'r er højpræsterne, hvem slægtsforskningen hører under, integreret i ældsternes kvorum, som derfor bærer ansvaret for afholdelsen af **S.O.S.** Kvorumspræsidenten har fået en assistent, der har det umiddelbare ansvar, og der bliver holdt planlægnings- og vurderingsmøde med konsulenterne hver anden måned.

S.O.S.-mødets form

Cirka et kvarter efter søndagens sidste møde kan **S.O.S.** begynde: Sandwichene bliver sat frem! Grenens tre bærbare pc'er bliver sat frem og man bænker sig ved én af dem, eller får tændt sin egen og finder forbindelsen til internettet.

Ét bord er helliget instruktion i indeksering, og der arbejdes meget på, at det især er de unge, som vil tage dette princip og arbejde til sig.

Der indledes med en ca. 15 minutters præsentation af ét af de principper, der er vigtige at kende som slægtsforsker i Kirken. Der opmuntres og

opfordres til at tage del i denne afdeling af »Arbejdet med Frelse«. Inspiration til denne præsentation hentes bl.a. fra håndbogen »Vend hjerterne«, ligesom den lille, personlige slægtsbog: »Min slægt« er blevet præsenteret. Det kan også være, at et medlem er blevet bedt om at fortælle om en spændende oplevelse i forbindelse med sin egen slægtsforskning.

Derefter spises der, og stille og roligt går man så i gang med slægtsforskningen, og snart summer lokalet af glade stemmer og en positiv ånd!

S.O.S. byder alle velkommen

På Ama'r er der altid »plads til én til! Derfor rækkes der ud med en invitation til alle, der kunne have lyst til at komme og lære mere. Uanset om det er grenens medlemmer, udenbys gæster, ikke-medlemmer eller medlemmer fra andre enheder, så er ALLE VELKOMNE! Konsulenterne på Ama'r vil gøre deres yderste for at hjælpe hver enkelt.

Ældsternes kворum i Ama'r Gren fortjener stor anerkendelse for **S.O.S.**, fordi de helhjertet tog fat på udfordringen. Enhver menighed opfordres til også at tage denne idé op – eller en lignende – så søskende i alle aldre kan få et lødigt tilbud om at »Vende hjerterne« og tage del i dette kærlighedsarbejde. ■

Informationstjenesten besøger Gladsaxes borgmester

Inge-Lise Sønderby, informationsmedarbejder, Gladsaxe 2. Menighed

Resultat af samarbejde

Gladsaxe 1. og 2. Menighed har igennem mange år haft et godt samarbejde med borgmesteren i Gladsaxe, Karin Søjberg Holst, og derfor var det med glæde, at rådgiver i biskoprådet Dennis Andersen, Gladsaxe 1. Menighed, sammen med informationsmedarbejdere fra Gladsaxe 2. Menighed kunne ønske hende hjertelig tillykke med de 70 år, da hun holdt åbent hus mandag den 2. februar 2015.

Ser fremad til fortsat samarbejde

Borgmester Karin Søjberg Holst har været borgmester siden 2002, da hun i utide måtte afløse Ole Andersen, der fik hjertestop under et besøg i svømmehallen.

Vi ser frem til fortsat godt samarbejde med Gladsaxe Kommune og ønsker al godt til borgmester Karin Søjberg Holst. ■

Informationsmedarbejder søster Inge-Lise Sønderby overrækker blomster til borgmesteren

Seniorspejdertur 2015

Finn Lykkegaard, redaktør

Hvad er det egentlig for noget

Af hensyn til de af vore læsere, der måske tænker: »Hvad er det egentlig for noget«, kan vi her afsløre, at det såmænd »blot« er en tur ud i naturen under relativt primitive forhold – som oftest afholdt i årets kolde periode.

For år tilbage havde Københavns Stav en formaliseret seniorspejdergruppe og mange deltagere. Seniorspejder-gruppen blev med årene langsomt decimeret. Brødrene blev ældre og mere magelige, spejderprogrammet i det hele taget ophørte og i skrivende stund er der ikke længere noget formelt seniorspejderprogram.

Der sættes en tur på stavens kalender – gerne i februar – og hvis »man« husker det, bliver en eller flere bedt om at arrangere det.

Turen 2015

For 2015 var turen kalendersat til den 20.-21. februar, og på et tidspunkt blev bror Helge Nørrung (en rigtig »gammel« seniorspejder) bedt om at organisere den.

På opfordring fra en gruppe naturelskende brødre fra Gladsaxe faldt valget på Multebjerg shelterplads i Gribskov, et opslag blev udfærdiget og sendt ud til menighedernes præstedømmeledere.

Lokalt i Slagelse er vi et par brødre, der havde mod på det.

Så vi tjekkede vejrudsigt, udstyr, kørselsvejledning og udarbejdede madplan, hvorefter vi tilmeldte os.

Så oprandt dagen

Så blev det endelig den 20. februar, og vejret var ikke, som man havde lovet et par uger forinden. Det regnede. Men ok, jeg hentede min ven og lejrmand Kristian, hvorefter vi læsset med udstyr

Et par af de vågne brødre ved morgenmadstilberedningen

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

forlod Korsør for at køre de ca. 135 km til Gribskov. Læsset med udstyr? Vi skulle naturligvis medbringe underlag og sovepose, kogegrej og mad, udstyr til indtagelse af mad, håndklæde og sæbe (?) samt vand til eget forbrug – nå ja, og skrifter.

Så vi kørte nordpå i regnvej og fandt parkeringspladsen – en græsribat langs et hegn. Herefter iførte vi os vort udstyr og påbegyndte vandringen til pladsen – ca. 3 km ad en sti/vej, der visse steder var asfalteret, men som hele tiden syntes at gå opad. Lykkeligvis blev vi ca. halvvejs indhentet af vores gamle ven, bror Jan Skovrup, der villigt trak en del af mit tross (udstyr jfr. MB)

Pladsen

Med slæbende fodtrin fandt vi efter ca. 40 minutters til tider vaklende gang endelig frem til pladsen, hvor fortroppen havde antændt et bål. På vej til pladsen var regnen stilnet af, så det første vi gjorde var at udvælge os et shelter. Pladsen er ganske fortrinlig. Der er 4 sheltere i forskellig

størrelse – alle med front mod bålpladsen, der er ret stor og sandelig overdækket. Toiletforholdene hører under det relativt primitive, idet der ca. 50 meter fra sheltrene er et »skovdas« – et overdækket fastbygget latrin, der opfylder sit behov.

Vi fik i tørvejr indrettet vores leje for natten og gik i gang med den kulinariske del.

Aftenens og nattens forløb

Vi – fra Slagelse – havde vanen tro forberedt noget af maden hjemmefra og gik lystigt i gang med kokkeriet, medens fortroppen indrettede bålpladsen, så de kunne grillstege deres medbragte lammekøller over bålet. Ud over vores skinkeschnitzler (med sovs og kartofler) bemærkede vi kold kartoffelsalat, halvkold burger, rensdyrsuppe (der skulle have været ragout, men fejllæsning af opskriften ændrede væskebalancen) samt altså lammekølle. De sidste deltagere ankom til lejren omkring kl. 20.30, men køllerne var også først færdige efter 21.00.

Aftenen gik med spisning og hyggeligt samvær omkring bålet, hvorefter nogle af os krøb i poserne, mens andre tog en aftenpromenade før sengetid.

Natten forløb fredeligt, men med masser af regn, der dog ikke nåede nogen af os.

Morgen og afslutning

Da vi så småt begyndte at kæmpe os ud af poserne og i tøj, var klokken – for de første – blevet godt 7.00, medens de sidste først så dagens lys omkring 8.30. Vi vågnede til tørvejr og kunne således i ro og mag tilberede morgenmåltidet, der for vor del bestod af bønner, spejlæg, bacon og pølser – herligt. Planen havde været, at formiddagen skulle have været anvendt på en vandretur i skoven, men flere havde planlagt aktiviteter andre steder før og omkring frokost, hvorfor nedbrydningen af lejren blev påbegyndt tidligt.

Nogle af os blev så enige om at tage en vandretur og samtidig lægge vejen forbi bilerne, men på

vej til bilerne begyndte regnen igen, hvorfor turen blot blev på de ca. 3 kilometer.

Velsignelser og tanker

At vi med vejret generelt og vejrudsigterne taget i betragtning havde tørvejr såvel om aftenen som om morgenen, er jeg sikker på, at vi alle vil betragte som en velsignelse.

Blandt de i alt 11 deltagere fra 5 menigheder var der enighed om, at det ville rart, om seniorspejderarbejdet i staven igen blev formaliseret, og at der blev arrangeret en tur mere om året – gerne i den lidt varmere tid. Men under alle omstændigheder var vi alle rede til at mødes under stjernerne igen til næste februar – for det er nu en dejlig ting at være i pagt med naturen. ■

NAV N E N Y T

Tid at sige farvel

Præsident Shawn D. Sederholm

Et kald fra Herren

Det er svært med ord at beskrive vore hjerters følelser, når vi overvejer de sidste tre års tjeneste. Vi husker tydeligt den dag, da præsident Eyring kaldte os til at præsidere over Den Danske Mission. Vi vidste umiddelbart, at kaldet kom fra Herren, og at det var rigtigt. Vore hjerter vendte sig omgående mod medlemmerne i Danmark, og vores sjæl blev fyldt med kærlighed. Selvom vi ikke kendte nogen

af missionærene, elskede vi dem af hele vores hjerte. Vores kærlighed til det islandske og det danske folk var en gave fra Gud gennem hans elskede søn, Jesus Kristus. Vi så begge frem med ivrig forventning til muligheden for at tjene med hele vores hjerte, sind og styrke.

Voksende kærlighed

Gennem de sidste tre år er kærligheden til missionærene, medlemmerne og alle inden for missionens grænser (Kristi

Præsident og søster Sederholm

disciples mission) vokset siden den første oplevelse. Vi er blevet undervist og elsket af jer. I har hjulpet os til at være og arbejde bedre. Vi er også blevet undervist og vejledt af Frelseren selv i hans lærdomme og i, hvordan vi mere helt efterlever dem. Vores tro på ham og hans forsoning har øget vores ønske om og evne til at omvende os mere helt ud på daglig og ugentlig basis. Vores ønske om at følge ham i ord og gerning har tilladt os at forny vore hellige pagter med Gud hver uge i hans navn. Vi har regelmæssigt deltaget i de frelsende ordinancer sammen med mange af jer, og det har medført en udgydelse af Helligånden i løbet af disse tre år. Vi har været

i stand til bedre at holde ud til enden på grund af jeres hjælp og venlighed. Vores forståelse af og bedre efterlevelse af Kristi lære har gjort det muligt for os at blive Kristi disciple – missionærer.

Til vi ses igen

Dette er sandt for missionærerne som har og som nu tjener i denne mission. Vi elsker alle Kristi lære og ønsker at efterleve den mere fuldt ud. Vi har alle et ønske om at udøve tro, omvende os (at blive bedre gennem forsoningen), forny vore pagter, modtage Helligåndens renselse og følgeskab og holde trofast ud til enden. Vi elsker at tjene sammen med jer. I er i vore bønner dagligt, og det ophører ikke, når vores tjeneste er forbi. Må I kende og føle vores dybe kærlighed for hver enkelt af jer. Vi er brødre og søstre i alle ordets betydninger. Tak for al den venlighed og kærlighed, I har vist vores familie gennem de sidste tre år. Må Gud være med jer til vi ses igen. Og vi vil ses igen.

Kaldet af Jesus Kristus

Se, vi er disciple af Jesus Kristus, Guds søn. Vi er blevet kaldet af ham til at kundgøre hans ord (Kristi lærdomme) blandt hans folk (folket i Kristi disciples mission), så de (og vi) kan få evigtvarende liv (3 Nepi 5:13).

TAK

Liahona siger tak til præsident og søster Sederholm for 3 fantastiske år. Må Gud være med jer fremover. TAK. ■

Velkommen til ny missionspræsident

Finn Lykkegaard, redaktør

Tid til at hilse på en ny missionspræsident

Endnu engang er tiden kommet til at sige farvel til en missionspræsident og velkommen til en ny. 3 år går meget hurtigt, og selvom en missionspræsidents opgave er at lede missionærerne, sætter såvel han som hans familie sit præg på os alle.

Liahona byder hermed velkommen til præsident O'Bryant og hans familie. Præsident O'Bryant fortæller selv følgende:

Spændte over at komme til Danmark

Vi er absolut spændte over muligheden for at komme til Danmark. Jeg tjente som missionær her fra 1976 til 1978 og har været tilbage et par gange. Søster O'Bryant var også en meget stor del af min mission, da vi skrev sammen, mens jeg tjente. Hun er nu så spændt over at skulle tjene sin egen mission – denne gang sammen med mig.

Familien

Vi har 6 børn, der alle på nær en er gift. Vores yngste søn afslutter sin mission i Twin Falls, Idaho, blot 5 uger efter vi er ankommet til Danmark. Han glæder sig til at kunne være sammen med os fra gang til gang, når hans universitetsplaner tillader det.

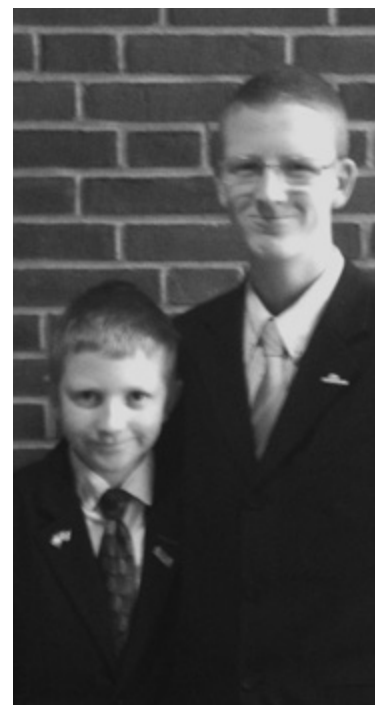
Vores yndlingsskriftsted

Samuel G.H., 12 år og Johannes G.H., 16 år, Slagelse Menighed

Lære & Pagter 121:31

»Hvor længe kan rindende vand forblive urent? Hvilken magt kan holde himlene tilbage? Mennesket kunne lige så godt strække sin svage arm ud for at standse Missouri-floden i dens fastlagte løb, eller for at vende strømmen i modsat retning, som at hindre den Almægtige i at øse kundskab fra himlen ned over de sidste dages helliges hoveder.«

Dette er et af vore yndlings-skriftsteder, fordi det fortæller om, hvor stor Guds kraft er. Det fortæller, at intet menneske kan standse Gud i at udøse evigtvarende kundskaber til sit folk. ■

**Samuel og Johannes G. H.,
Slagelse Menighed**

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

KONTAKT OS

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen

trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og fotos afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard
E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

PRÆSIDENT O'BRYANT

Præsident og søster O'Bryant

Danske aner

Jeg føler stor kærlighed til det danske folk. Ikke alene på grund af, at jeg tjente min mission der, men fordi min familie kommer fra Danmark. O'Bryant lyder ikke særligt dansk, men min mor var en »Christensen«. Mine tipoldeforældre var de første i familien, der sluttede sig til Kirken i 1859 og rejste til Salt Lake City 2 år senere. Mange generationer Christensen fra Aarhus har velsignet vores familie gennem deres tro. Jeg har uden tvivl fortsat nogle »fætre« der, som jeg med glæde vil møde en dag.

Vi glæder os

Vi husker medlemmerne i Danmark sammen med missionærerne, der tjener der, i vore bønner. Vi ser frem til at møde jer snart.

Vi er også meget spændte på at møde missionærer og medlemmer på Island. Vi har hørt mange vidunderlige ting om Island, men har aldrig haft mulighed for at komme der. Vi er sikre på, at det bliver et af højdepunkterne de næste tre år. ■